

loby uznává jak literatura, tak judikatura. Žaloba ta má právní povahu žaloby určovací. Podmínky její jsou v tomto případě dány. Žalující žádá uznání, že se složení stalo práve m. Žádá tedy určení nikoliv skutečnosti, nýbrž právního poměru, vždyť složení peněz, stalo-li se práve m, a byl-li věřitel vyrozuměn, působí pominutí dluhu, sprostňuje dlužníka závazku. Z toho však plyne dále, že dlužník má skutečně právní zájem na určení řečeného právního poměru, to tím více, ježto mu hrozí exekuce.

Čís. 720.

Zákon o zajištění půdy drobným pachtýřům (ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Ustanovení § 14 zákona jest ustanovením o navrácení ku předešlému stavu pro zmeškání ohlašovací lhůty. Co do dalšího řízení platí ustanovení § 17 nesp. říz. a jest dovolací rekurs vůbec vyloučen.

(Rozh. ze dne 26. října 1920, R I 824/20.)

Soud první stolice odmítl přihlášku požadovatelovu, neshledav zejména, že by byly splněny podmínky § 14 zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům. Rekursní soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Znění § 14 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům, nedopouští pochybovati o tom, že se v něm upravuje navrácení k předešlému stavu. Dle § 17 odstavec třetí dotčeného zákona postupovati jest v řízení o nárocích drobných pachtýřů podle zásad řízení nesporného. Platí tu tedy také předpis § 17 císařského patentu ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. zák., dle kteréhožto zákonného ustanovení dlužno při navrácení k předešlému stavu řídit se ustanoveními civilního řádu soudního (§§ 146 a násl. c. ř. s.). Hledí-li se však k těmto ustanovením, nutno prohlásiti, že dovolací rekurs na všechnen způsob jest vyloučen. Neboť povolí-li první soud navrácení k předešlému stavu, nedopouští se dle § 153 c. ř. s. vůbec opravný prostředek, a totéž platí, povolí-li teprve soud rekursní navrácení k předešlému stavu prvním soudem odepřené; zamítne-li pak první soud návrh na navrácení k předešlému stavu a potvrdí-li rekursní soud usnesení první stolice, jak stalo se v tomto případě, je dle § 528 c. ř. s. rekurs proti srovnalým usnesením nižších stolic vyloučen. Tomu není na závalu ustanovení odstavce třetího § 17 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n., dle něhož soud postupuje dle zásad řízení nesporného, pokud tento zákon nic jiného nestanoví, ježto v příčině navrácení k předešlému stavu zákon právě neobsahuje zvláštního ustanovení. Dle toho, co uvedeno, je dovolací rekurs požadovatelky nepřipustný a byl proto odmítnut.